

РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ КОНЦЕПТУ "PLASTIC SURGERY" У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Костенко Л.Ю.

Науковий керівник: викл. Калашникова М.Ю.
Запорізький державний медичний університет
Кафедра іноземних мов

Сучасний стан розвитку лінгвістики характеризується активізацією досліджень, спрямованих на пошук з'єднуючої ланки між мовою та мисленням. У зв'язку з цим посилюється інтерес дослідників до проблем індивідуально-особистісної основи мовних явищ. Об'єктом дослідження є неологізми, пов'язані з поняттями сфери пластичної хірургії. Мета роботи: визначити специфіку неологізмів, які представляють особливості сучасної пластичної хірургії. Головне завдання – дослідити використання нових термінів та проаналізувати їх на базі матеріалів газетних видань. Отримані результати. Проаналізувавши неологізми такої сфери як пластична хірургія, ми зіткнулися із явищем – людське сприйняття зовнішності змінюється, на цій основі може бути створена нова субкультура, що, в свою чергу, може призвести до розшарування суспільства. Прикладом слугують такі неологізми як: *celebrity worship syndrome, in the plastic closet, surgholics, cosmetic underclass, botox party, pumping party*. Величезну популярність послуг пластичних хірургів демонструють такі неологізми: *liposuction, rhinoplasty, collagen injection, perma-youth, imagined ugliness, voice lift, c-tuck, Cinderella, cougar lift, Facebook facelift, liposculpture, makeunder, metrosexual, mirdle, mommy makeover, perfection fatigue, retrosexual, scar management, umbilicoplasty*. Висновки. Ставлення до пластичної хірургії за останні кілька років радикально змінилося, виникло більш ліберальне ставлення до людей, які приймають власне рішення щодо свого тіла і зовнішнього вигляду. Концепт *plastic surgery* надає змогу проаналізувати поступову переоцінку уявлень про загальнолюдські цінності.

ОСОБЛИВОСТІ УТВОРЕННЯ ТА ВЖИВАННЯ СЛІВ ГРЕЦЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

Кутіщева В.Ю.

Науковий керівник: Перекрест М.І.
Харківський національний медичний університет
Кафедра латинської мови та медичної термінології

Актуальність: дослідження етногенезу української лексики та виокремлення із загального словникового запасу слів грецького походження для проведення систематизації та дослідження етимології окремих слів грецького походження. Етногенез (вед грецького *етнос* — народ і *генезис* — походження) — тривалий процес утворення і розвитку племені, народу, нації. Вивчення процесів етногенезу повинно спиратися на комплексне використання даних багатьох наук: історії, мовознавства, етнографії, антропології, археології. Чи можемо ми вважати, що племена, які заселяли прабатьківщину слов'ян, були праслов'янськими? Протягом століть одні племена змінювали чи витісняли інших, асимілювалися, один етнос переливався в інший — скіфи, гуни, сармати, слов'яни, половці, татари та інші брали участь у етногенезі українців. Звичайно, людність Північного Причорномор'я не була етнічно однорідною протягом тисячоліть. Але при всіх міграціях та асиміляціях ядро етносу залишалось, зберігало історичну пам'ять, звичаї, вірування, етнографічні особливості — інакше ми не були б тими, ким є нині. Наука, що досліджує розвиток мови, складається з ряду історико- лінгвістичних дисциплін (історична граматики, історична фонетика, історична лексикологія, історична діалектологія, історія літературної мови), кожна з яких має свій об'єкт вивчення. Однак усі вони підпорядковані спільній меті і як окремі частини складають єдину науку — історію мови. Соціальні функції мови надзвичайно широкі. Дехто вважає мову лише засобом порозуміння між людьми. Насправді ж цим не вичерпується її значення. У мові закодовує нація всю свою історію, багатовіковий досвід, здобутки культури, духовну самобутність. Мова для кожного народу стає ніби другою природою, що оточує його, живе з ним всюди і завжди. Без неї, як і без сонця, повітря, рослин, людина не може існувати. Як великим нещастям обертається нищення природи, так і боляче б'є по народові зречення рідної мови чи навіть неповага до неї, що є рівноцінним неповазі до батька й матері. Згадаймо слова В. Сосюри: "Без мови рідної, юначе, й народу нашого нема". Рівень розвитку рідної мови є джерелом духовного розвитку народу. А на думку Є.М.Верещагіна і